

KLIEM MEHUD B'IEHOR FL-EVANGELJU

Sentejn ilu, f'zewg ħargiet ta' dan il-Qari (2 u 3 tas-sena 1962), ktibna xi ħaġa fuq xi kliem li hemm fl-Evangēlju, li kif inhu issa jidher għarib, għal hekk aktarx li min qalbu mill-Arâmi għal Grieg (qlib li sar bikri hafna), ma fehmux sewwa, u qalbu ħazin. Din id-darba wkoll sa naraw, fil-qosor u bil-għaġla, x'erba' kelmiet minn dawna, biex jibqgħu miktubin, għax ma tafx kif wara żmien għadx jiltaqa' magħhom xi hadd u jfllhom sewwa, u jekk jidhirlu li jaqbel, jahdimhom aħjar. "Il-miktub m'hux mahrub", jgħid il-Malti. Did-darba, imma, m'iniex sa nikteb kelmejn ta' dahla. Id-dahla tad-darba l-oħra tiswa għal did-darba wkoll. Mela, nibdew bil-qajl.

1. Meta Ġesù safa lil dak l-im-giddem (Mark I, 40-45; Matt. VIII, 1-4; Luqa V, 12-16) u baġhtu Ġerusalêm juri ruhu lil qassisin, dan qalilhom kollox fuq dak li kien sfieh minn ġdiemu, u huma baġhtu lil Kittieba u l-Faresin biex jaraw Ġesù x'inhu jagħmel u jgħallem, u joqfulu kemm jista' jkun. Kif waslu sabu xi jgħidu f'Ġesù erba' darbiet wara xulxin: l-ewwel, għax lil magħtub qallu: "Tkun mahfur minn dnubietek" (Mark II, 1-12); it-tieni, għax mar jiekol għand Lewi, wiehed Għax-xâr (Mark II, 13-17); it-tielet, għax lil xi nies li kienu miegħu halliehom ifarrku ftit sbul u jieklu l-qamh nhar ta' Sibt (Mark II, 23-28); u r-raġba' għax saħħah raġel li kellu idu jiebba nhar ta' Sibt ukoll (Mark III, 1-5). Għal hekk, l-aktar fuq dil-grajja ta l-aħhar, lil Faresin telagħhom għal kollox, qatgħu li joqtluh u jehelsu minnu malajr.

U (kiteb san Mark) kif Ġesù għaraf dan, *telaq minn hemm u mar lejn il-baħar.*

Hawn aktarx li hawn kelma me-huda b'oħra. Għax Ġesù kien f'Ka-far-Nahum, belt żgħira mibnija ma' tul xatt il-baħar (il-baħar tal-Galil). Kif jista' jkun li Ġesù minn *ħdejn* il-baħar imur *lejn* il-baħar? Jekk inhu hekk, jiġi li ma oċaqlaq xej minn fejn kien. Targ'a', meta Ġesù darba oħra ra li kien f'tigrib il-mewt qabel il-waqt (bħal wara l-qtil ta' Ġwanni l-Għammiedi), f i d -*deżert* warrab, m'hux *lejn il-baħar*. Mela, naraw nistgħux nifhmu fil-b i d u x'kien hemm miktub sew.

L-ilsna Xemija, fi żmien Kristu u għal mijiet ta' snin wara, kienu jin-kitbu mingħajr vokali, jiġifieri, kon-sonanti biss. Hekk, *baħar* kienet tinkiteb: BHR; u *barr*, jiġifieri: *deżert*, kienet tinkiteb BRR. Kemm hi ħaġa ħafifa li dak li jkun jieħu l-kelma "brr" bħala "bħr"! Sewwa jekk kien itenni kitba minn fuq kit-ba oħra, u sewwa jekk xi hadd kien jaqralu u hu jikteb, li l-kelma BRR jiktibha BHR, hija ħaġa ta' xej. Għal hekk jidher li l-kliem: "Ġesù telaq lejn il-baħar", li naqraw il-lum, fil-bidu kien miktub: "Ġesù telaq lejn il-barr".

2. Il-għalta li semmejna fuq, donnha giebet għalta oħra wrajha, għax ftit wara hemm kelma oħra, aktarx mibdula, kif naraw hawn taħt.

Meta Ġesù telaq u mar lejn il-barr, **marru miegħu ġemgħa kbira ta' nies.** U san Mark (II, 7-12) jgħidilna xi grajjiet helwin: li n-nies bdew jit-teffgħu u jaqalghu 'l xulxin biex imissu lil Ġesù, għax malli jmissuh

kienu jfiq minn kull marda, kbira jew żghira, li kien ikollhom. U li Ġesù qabbað lill-Ixirka tiegħu “jagħmlulu dgħajsa” minn habba n-nies, biex ma jrossuhx. Il-kelma aktarx mehuda b’ohra, hawnekk, hija l-kelma “dgħajsa”; ejja niflu l-ħaġa ftit.

Jekk Ġesù kien fil-barr, jiġifieri fid-deżert, bħal ma aktarx, dik li issa miktuba dgħajsa, m’hux dgħajsa kienet, għax dgħajjes ma jkunx hemm fid-deżert. Jekk kien tas-sew ħdejn il-baħar, la darba n-nies kienu jiftgħuh minn kull naħa, mela m’hux f’xi fer ix-xatt kien, imma ’l ġewwa fuq l-art; għax li kien fuq ix-xatt, kienu jiftgħuh minn naħa waħda, u jaqalbuh fl-ilma. Imma hawn ukoll, minn nofs ir-rassa tan-nies, dgħajsa ma kenitx tiswielu, għax bir-rassa ma kienx jista’ jitlaq jiġri u jaqbez fiha. Mela m’hux dgħajsa qalilhom jagħmlulu lill-Ixirka, imma xi ħaġa ohra, “biex in-nies ma jrossuhx”.

Bil-lingwa tal-Palestina, *dgħajsa żghira*, jgħidulha QAREB (ara xi dizzjunarju Gharbi), u ħaġa biex iż-żomm in-nies imwarrbin, jgħidulha WAREB. Hawn għandu jkun il-għelt. Ġesù qal lill-Ixirka jagħmlulu *wâreb*, jiġifieri joqogħdu huma ma’ dwaru, id f’id, halli jzommu lin-nies *imwarrbin* minnu, biex ma jrossuhx; u xi kopista, *wâreb*, qraha *qâreb*, u kitibha hekk, u baqgħet sejra tinkiteb hekk sal-lum.

3. Darba ohra, aktarx wara nofs inhar, Ġesù ħareġ mid-dar ta’ san Pietru u qagħad bil-qegħda qrib il-baħar. Ingemgħu ma’ dwaru ħafna nies u hu qam u tala’ fuq dgħajsa u beda jgħallimhom minn fuqha, u huma weqfin fuq ix-xatt. U dam biċċa ħin ijgħallimhom, sa kemm sar fil-għaxija. Ġesù kien għajjen u ried

jistrieħ ftit. Imma kieku mar id-dar ta’ san Pietru, in-nies kienu jmorru wrajh hemm, u jriduh joħroġ ijgħallimhom, bil-lejl ukoll. Għal hekk qal lill-Ixirka tiegħu: “Ejjew nġhadu għan-naħa l-ohra tal-baħar”. U telqu U miktub ukoll (fl-Evangelju ta’ San Mark biss, K. IV, v. 36) “li kien hemm *dgħajjes* ohra miegħu”. U kif kienu f’nofs il-baħar u Ġesù rieqed fil-poppa, qamet tempesta kbira li kienu u kolloxx sa jegherqu, li Ġesù ma waqqafhiex! Issa hawn wieħed isaqsi: “X’sar minnhom id-dgħajjes l-ohra, li miktub li kien hemm miegħu? Reġgħu lura? Għerqu? Kif ma jissemmew aktar xejj?”

Hawn jidher ukoll li hawn kelma mehuda b’ohra. U x’kienet din il-kelma tifhem, meta taqra din il-ġrajja kif kitibha san Mattew (VIII, 18-23) u tqabbilha ma kif kitibha san Luqa (IX, 53-60), u tkun taf il-lingwa tal-Palestina m’hux ħażin.

Rajna l-ewwel li *dgħajsa* jgħidulha *qâreb*, li l-plural tagħha, hu *qawâreb*. U *barrani*, jgħidulu *gharib*, li l-plural tiegħu hu *ghawâreb*. Hekk, aktarx li fil-bidu, fl-Evangelju ma kienx hemm miktub li ma’ Ġesù kien hemm *qawâreb* (dgħajjes *żghar*), imma *ghawâreb*, jiġifieri nies *barranin*, li ma kienux Ixirka. U dawn il-barranin huma msemija sewwa minn san Mattew: kienu tnejn, wieħed li ried imur minn rajh ma’ Ġesù, u iehor li Ġesù għajjatlu biex imur miegħu (ara san Matt. VIII, 19-22). U hekk, bit-taqbil flimkien ta’ san Mark u san Mattew, sirna nafu ħaġa ġdida, li ma hi miktuba ċar f’ebda Evangelju: li dak il-Kittieb li qal lil Ġesù li jrid imur miegħu, ħadu tas-sew miegħu; u l-iehor, li Ġesù qallu: “Ejja miegħi,” mar ukoll, u kienu

miegħu fid-dghajsa waqt it-tempesta. (1)

4. Ghedt qabel li san Mattew semma liż-żewġ *barranin*, li kien hemm fid-dghajsa ma Ġesù u l-Ixirka tiegħu, Fin-naqra ta' djalgu li semma san Mattew bejn Ġesù u wiehed minnhom, kif naħseb jien, hemm ukoll żewġ kelmiet maqluba hażin, u la darba qegħdin nithaddtu fuq hekk, aħjar nifluhom naqra.

Kiteb san Mattew li meta Ġesù amar lill-Ixirka tiegħu li jaqsmu l-baħar għan-naħa l-oħra, kien hemm wiehed Kittieb fuq ix-xatt u qallu: "Mgħallem, irrid niġi miegħek kull fejn tmur". U lil wiehed ieħor għajjatlu Ġesù minn rajh u qallu "Ejja wrajja", u dak wiegħbu "Mulej, ħallini l-ewwel immur nidfen lil missieri!" U Ġesù raġa: "Ejja wrajja, u halli l-mejtin jidfnu l-mejtin tagħhom!" (2)

Żewġ kelmiet (*nidfen* u *mejtin*) imqegħda kif inhuma fl-idwar jew *ċirkostanzi* li semma san Mattew huma improbabli għall-aħħar. L-ewwel: għax wiehed li għandu missieru mejjet id-dar, m'hux sa jinsab mal-ġemgħa tan-nies jitlajja fuq ix-xatt. It-tieni: biex iġorru mejjet mid-dar u jidfnu iridu dejjem dik is-siegħa żmien, u m'hux ta' min jaħseb li dak ix-xebb danna li Ġesù sa jdum jisten-nieh daqs hekk. It-tielet: jekk ma tkunx għal xi ħtieġa kbira, il-Palestina, ma jidfnu mejtin fil-għaxija; ir-raba': li mejjet jidfen mejjet hi haġa li ma tistax tkun, u Ġesù ma kienx imdorri jgħid tixbiehat ta' grajjiet li ma jistgħux jiġru (3). Għal hekk jaqbel li niflu ftit il-haġa u naraw x'sata' qallu sewwa Ġesù lil dak ix-xebb, biex jekk hemm xi għelt insewjuh.

Il-verb *difen*, fil-lsien tal-Palestina

huwa *qabbar*; għal hekk, il-kliem: "Halli l-ewwel nidfen lil missieri" jigi: "Halli ewwel *eqabber* abbi". Imma jekk inbiddu ittra waħda, il-"q" naghmluha "h", it-tweġiba tax-xebb tiġi naturali u kull improbabiltà tisfa fix-xej. Ix-xebb hekk wiegħeb lil Ġesù: "Halli ewwel *ehabber* abbi!" (4) jigi fieri: "Halli l-ewwel *inhabbar* lil missieri", ngħidlu li jien ġej miegħek, biex ma joqghodx jaħseb għalix xi haġa, jarani ma mortx id-dar bil-lejl, u ma jkunx jaf fejn jien.

U fit-tweġiba ta' Ġesù aktarx li hemm ukoll kelma mehuda b'oħra. Il-kelma *mejtin*, bil-Palestini (u bil-malti wkoll) hija *amwāt*. Jekk inbiddu l-"m" ta' dil-kelma u naghmluha "h", tiġi *ahwāt* (jigifieri *ahwa*). Jekk inhu hekk, Ġesù qal lil dak ix-xebb: "Halli l-*ahwāt jehabbru ahwāthom*", jigifieri: Ejja miegħi, halli int li int Lhudi, thabbar l-Evangjelju lil ħutek l-oħra: il-Lhud".

5. Wara dan, miktub fl-Evangjelju ta' san Mark (IV, 37-38) li Ġesù rikieb id-dghajsa, mal-Ixirka tiegħu, u telqu. U l-baħar qam, u l-mewġ beda jgħatti d-dghajsa u l-ilma beda diehel fiha, u kienu hekk u kollox sa jegħerqu; imma Ġesù kien fil-poppa tad-dghajsa, rieqed fuq *imhadda*.

Jekk taqra dan biex taqra biss, m'hux biex tifhem u temmen, tibqa' għaddej, u ma tara xej għarib. Imma jekk taħseb, tifhem li *imhadda* ma darix tinsab ġewwa dghajsa. Imhadda hi bħal ċurniena żgħira moħxija b'xi haġa hāwja — tiben tal-ohxon, suf tal-ingħaġ, jew weraq niexef tal-qamħ ir-Rum — dghajsa tkun dejjem ġewwa l-baħar u ftit jew wisq dejjem jidhol fiha l-ilma. Hekk, *imhadda* malajr tixxarrab; u meta tixxarrab, billi ħoxna u ratba, iddum

ma tinxef qatiegh. Ghal hekk, dik li Gesù kellu taht rasu, li miktuba *mħadda* m'hux imħadda kienet, imma xi ħaġa oħra. Issa naraw nistghux naqbd u dik il-ħaġa x'kienet tas-sew.

Imħadda, bil-Grieg, jgħidulha *proskefalaion*, jġigfieri, ġejja mill-kelma *kefale*, li tfisser *ras*, għax meta dak li jkun jorqod, iqiegħed rasu fuqha. Imma bil-lsien Palestini u Malti, ġejja minn *ħadd*, għax meta nimteddu, inqegħdu *ħaddna* fuqha. Bil-Palestini, *ankra*, jew *mażżra*, jgħidulha *mersa* (ara xi Dizzjunarju Għarbi); mela donnu li min kien qiegħed jaqleb l-Evangelju mill-Palestini għal Grieg, sab miktub li Gesù waqt it-tempesta kien mimdud rasu fuq **MERSA**; u billi ma kienx jaf il-Palestini sewwa, hu ħaseb li *mersa* billi ġejja minn *ras* (5), kienet tfisser *imħadda*, bħal Grieg, li fih *proskefalaion* ġejja minn *kefale* (*ras*). Dan donnu li hu dak li ġara. Gesù, mela, fid-dgħajsa, kien rieqed rasu fuq ġebela lixxa, ġebela minn dak il-ġebel li jkun immelles mill-baħar, li kien taqqabha san Pietru u rabatha b'ħabel u kien jinqeda biha bħala mażżra, jew ankra, biex jorbot id-dgħajsa fuqha: m'hux fuq *imħadda*, bħal ma hemm miktub.

6. Wara l-istqarrija ta' san Pietru li Gesù kien il-Messija, Iben Alla Ĥaj (Matt. XVI, 13-20; Mark, VIII, 27-30; Luqa, IX, 18-21) u t-tifhir ta' Gesù lil san Pietru quddiem l-Appostli l-oħra, san Pietru bħal tkabbar bih in-nifsu. Jidher dan għax ftit wara, meta Gesù ħabbar lill-Appostli bil-fehma tiegħu li jitla' Ġerusalém iqis ruhu mal-qassisin tat-Tempju, beda jċanfar lil Gesù u ried bħal kieku jamru biex ma jmurx! Gesù żamm il-qagħda tiegħu, ta' Mgħal-

lem, kif kien tas-sew u kif kellu jagħmel u ċanfar lil san Pietru għal bluhitu li jrid jgħallem lill-Imgħallem! U dar fuq il-bqija tal-Appostli u qal lhom hekk: "Jekk xi ħadd irid jġi wrajja, *jiċhad lilu n-nifsu, jarfa' salibu* u jimxi wrajja!"

Il-kelma "salibu" rajnieha u flejnieha flimkien fil-faċċata 70 tat-tieni ħarġa ta' dan il-Qari ta' sentejn ilu, 1962. Issa naraw f'it il-kelmiet *jiċhad lilu n-nifsu*, għax donnhom li huma mfissrin ħażin.

Għax *tiċhad lilek in-nifsek* hija kelma spiritwali ta' daż-żmien, meħuda mill-Evangelju kif inhu issa, u ma tistamax il-Palestina, u anqas ma jidher li kienet tingħad fi żmien Kristu. Gesù qal aktarx, bil-lingwa tiegħu: "Jahni rasu", jġigfieri *jbaaxi rasu*, u min qalibha mill-Arâmi għal Grieg, "rasu" ħasibha *hu n-nifsu* (bħal ma bil-Malti ngħidu *jiċdi rasu, jdabbar rasu, jahseb għar-rasu*, u hekk). U *jahni* ħasibha li tfisser: "tkun ħajjen". Hekk li l-kelmiet "jahni rasu" ħadhom bħalli kieku jfissru jinki, jgħakkes lilu stess.

7. Kelma oħra li ttik taħseb li hi mifhuma u maqluba ħażin qegħda fil-kliem li qal san Pietru lil Gesù fuq it-Tabor. Qallu: "Rabbi, tajjeb għalina li nkunu hawn. Halli nagħmlu hawn tliet għarejjex, lilek wiehed, lil Mosè wiehed u lill-Elia wiehed!" (Matt. XVII, 4; Mark, IX, 4; Luqa, IX, 33).

Imma tghid, għaliex *tliet għarej-je*, u m'hux għarix wiehed għat-tlieta? Mela Gesù u Mosè u Elia kienu jibżgħu joqogħdu flimkien? Biex tagħmel għarix waħda fuq it-Tabor — sewwa kienet tax-xoqqa u sewwa tal-friegħi u l-qasab u l-hux-lief — kont trid qatiegħ xogħol u żmien; aħseb u ara tagħmel tliet għa-

rejjex! U haġa oħra: din il-ġrajja x'hin ġrat, bi nhar jew bil-lejl? Kif kiteb san Luqa (IX, 32) li *għajnejn l-Appostli kienu tqal bin-nagħas*, jidher li kien bil-lejl. Mela l-ġhajnejn rejjex għal fejn ried jagħmilhom san Pietru? Għan-nida? Ma nah-sibx! La Ġesù ma bażâx jorqod fuq dgħajsa mikxufa fil-maltemp, bir-raxx tal-baħar diehel fuqu, kien sa jiddejjaq minn ftit nida? Ċert li le!

Issa naraw jekk il-kelma *għarejjex* fil-lingwa tal-Palestina tixbahx lil xi kelma oħra li taqbel u toqgħod iżjed mal-ġrajja, li kif rajna, aktarx li ġrat bil-lejl. *Għarix*, jew *tinda* (bil-Grieg miktuba *skene*), bil-lingwa tal-Palestina hija *maħâm* (6). Hemm kelma li tixbahha u li taqbel aktar mal-ġrajja, li hija *manâm*, jiġifieri *friex*, jew *marqad*, jew *sodda*. Din toqgħod tajjeb, San Pietru, l i l Mosè u Elija hasibhom żewġt irġiel (ara san Luqa, vers 30) u kienu sa jorqdu bħalhom fuq it-Tabor. Għal hekk qal lil Ġesù: "Tridx nagħmlu hawn tliet *manamât* (imraqad tal-huxlief) biex torqdu fuqhom, wiehed għalik, wiehed għal Mosè u wiehed għal Elija?" Din toqgħod tajjeb. Għax tliet irġiel f'għarix wiehed joqogħdu, imma jorqdu fuq marqad wiehed it-tlieta, jiddejjqu b'xulxin.

BEN JEHUZA.

(1). Fl-Evangelju ta' san Mattew (VIII, 19-22) hemm li din il-ġrajja ġrat qabel il-ġhażla tat-Tnax (X, 1-2), għal hekk qisu ċert li dawn it-tnejn kienu fost it-Tnaxer-Appostlu. Dnub li l-Evangelista ma semmiex isimhom! Imma nis-tghu nobrsu li kienu tnejn mit-tlieta msemmija *wara* san Gwann u *qabel* san Mattew, jiġifieri: Filippu, Bartolomew u Tumas. Għax Gakbu l-Halfi, Guda Taddew u Xmun Kanânu, ma se-

tghux ikunu; wahda għax jissemmej *wara* san Mattew (m'hux qabel, kif kien tas-sew ġara), u oħra għax kienu "ahwa" ta' Ġesù, u ebda wiehed minnhom ma sata' qal: "Halli l-ewwel immur ngħid lil missieri".

(2). San Luqa, li l-Evangelji ta' san Mattew u san Mark, li kielu quddiemu biex jara fuqhom hu u jikteb tiegħu, kienu tal-bordi u mqattgħin bċejeċ, dil-ġrajja, flok hdejn il-baħar tal-Galilija, kif kellha tkun, qeġhdha fil-bidu tal-mixja ta' Ġesù u l-Appostli lejn Ġerusalèm, kif kienu għaddejjin mis-Samarija. Jidher ukoll li kellu żewġ versjonijiet ta' l-Evangelju ta' san Mattew f'wahda kien hemm miktub li x-xebb wiegħeb lil Ġesù: "Halli mmur *nidfen* lil missieri", u fl-oħra: "Halli mmur *inhab-bar* lil missieri". Għal hekk san Luqa, biex jehles, lit-tnejn minn nies li kellmu lil Ġesù għamilhom tlieta, u lil tal-ahhar, flok "lil missieri" ġieghlu jgħid "lil tad-dar" (ara kap. IX, versi 57-62). Minn dan naraw kemm l-iż-balji saru fil-bikri, li meta kiteb l-Evangelju san Luqa, għal habta tas-sena 61, diġà uhud minnhom kienu fl-Evangelju.

(3) Fost it-tixbihat li qal Ġesù ma hemm ebda wahda li fiha bhejjem jew sigar jitkelmu, bħal ma hemm fit-tixbihat jew hrejef tal-Griegi. Dik li miktub: "Thallix idek ix-xel-lugija tagħraf x'inhi tagħmel il-leminija" se-tgħet kienet: "Thallix li b'idek ix-xellugija, etc", jiġifieri thallix lin-nies li jkunu fix-xel-lug tiegħek, ma ġenbek, jaraw x'int tagħmel, meta taghti karità.

(4). Ara t-twegħiba tat-tielet wiehed lil Ġesù, kif kiteb san Luqa (IX, 61), bħal ma rajna fin-nota 2.

(5). U, fl-ahhar mill-ahhar. "mersa", jew "marsa" ġeja tas-sew minn "ras", għax tfisser *port* (id-direzzjoni, jew *destination*) li lejha idawwar *rasu* jew il-pruwa tiegħu l-ġifen. U tfisser ukoll *ankra*, li magħha tirtabat ras il-ġifen meta jkun fil-port. Darba (u darba biss, f'hajti) smajt dan il-qawl Malti: "*Għalina, kull ankra port!*", fejn il-kelma *ankra* qeġhda flok *marsa*. Jiġifieri: "Kull dahla tghodd għalina kull imkien noqogħdu". Minn dan jidher li bil-Malti wkoll *ankra* kienu jgħidulha *marsa*.

(6). Bil-Palestini u bil-Malti wkoll, sewwasew, *maħâm* tfisser *harsien*, *protezzjoni*. Ara l-kelma "Hâmi" fid-Dizzjunarju ta' G.B. Falzon, u: "Hâma, jhâmi", fid-Dizzjunarju ta' A.E. Caruana.